

Eitt ár í skugganum av korona

2020 er eitt serligt ár.

Fyrsti ársfjórðingurin var ikki farin afturum, tá ið samfelagið í veruleikanum var lagt stilt av koronahóttanini uttan úr heimi.

Vit finga smittuna higar og tað loypti kvøkk á alt samfelagið, sum setti ferðina heilt niður.

Tíbetur vísti tað seg, at vit ikki vóru hart rakt tá, men eftir ólavsøku finga vit aftur eina bylgju av smittu.

Myndugleikarnir vóru tá betur fyrireikaðir, so tað var ikki neyðgt at seta so hørd tiltøk í verk, sum gjørt var í vár.

Fyri føroyska vinnulívið hevur hetta havt ávirkan. Fyrst og frems er ferðavinnan, gistingarhúsvinnan og

matstovuvinnan hart rakt. Ferðafólk, sum ætlaðu sær higar at ferðast avlýstu ferðina orsaka av korona.

Okkara útflutningsvinna er eisini rakt. Marknaðirnir, sum føroyskar fyrirkur selja til, eru eisini raktir hart, so eftirspurningurin eftir okkara útflutningsvørur er munandi minni enn vanligt og prísirnir lægri.

Fyri laksavinnuna eru tað selriga prísirnir, sum eru lágir, men tíbetur sleppa fyrirkurnar enn av við føroyska laksin.

Aðrar fyrirkur eru minni raktar, men ferðing út í heim er minni og sjófólk og onnur, sum arbeiða uttanlands, hava ein eitt sindur meira avbjóðandi gerandisdag, tí tey skulu halda øll koronatilmælini.

Í hesum blaðnum hava vit tosa við einar 20 fyrirkur um korona og árið í ár. Vit hava í hesum sambandi ikki vent okkum til ferðavinnuna, matstovuvinnuna og gistingarhúsini, sum vit vita eru hart rakt.

Í blaðnum er eisini samrøða við stjóran í SMS og nevndatformannin í Atlantsflog, eins og vit hava tosað við eina kvinnu, sum hevur arbeiðt eina 35 ár í flakavinnuni.

Hetta er s seinasta Vinnan undan jóllum, so vit nýra høvi at ynskja tykkum góðan lesihug.

